

на които прѣхубави дръвета показватъ тихото теченіе, ся прѣставятъ прѣдъ поглѣдътъ като връху географическъ картъ; отъ другожъ странж ся издига другъ единъ цѣпъ планини, нѣ по-ниски, и сичко това ми напомниха живо хубавътъ Хиршбергскъ долинж, когато ѹкъ глѣдашъ отъ височинж на Кынастъ. »

« На югъ, Балканътъ е прѣсеченъ на бръдо; слѣдъ единъ чансъ стигнахме въ Шипкъ, у подножието на планината връху новопостроенъ нарочно за Султанътъ путь. »

« Цѣлото това подолие е образътъ на най цвѣтуще благденствіе, на най богатожъ изобилност и плодородност, е единъ рѣчъ образътъ на обетованіята земля; пространните ниви сѫ покрити съ вълнующи ся лѣсове, които сѫ високи като израстътъ на единъ човѣкъ, а по полетата сѫ распружени безчисленни стада отъ овци и биволи и пр. »

Небето покрито съ гъсти облаци, които ся патрупватъ около сиѣгопокритъ планински връхове и напояватъ отъ время на време полянитъ; въ промежутоцитетъ, свѣтлото слънце стрѣля лучитъ си за да точи земіята; въздухътъ прѣспѣленъ съ благоуханія, и това не е гола дума, както описаніята на обикновенниятъ пахуванія, нѣ трѣба да ся земе за пълни истини. Казанлѫкъ е европейскътъ Кашмиръ и Гюлистанътъ на Турция, отечеството и страшната на гюльътъ; това цвѣте не ся работи като у насъ въ садовете и градините, нѣ въ нивите и бризнатъ като барбийгъ. »

« Нищо не е по вѣсело отъ единъ такавъ нивъ, насадена съ розъ (гюль)! »

Ако единъ иконописецъ прѣставеше такавъ картина, то навѣрно быхъ го набѣдили за чрезвичайност и невѣзмозно; милиони, казвамъ, милиони чарвени листа сѫ распъстнати връху свѣтлата зеленъ постелка на розовите ниви, ако и на минутата въ която пиша само четвъртътъ на пѣкътъ е разпусканътъ: Споредъ куранть, чарвениятъ сѫ родены прѣзъ мощното възнесение на пророкътъ; бѣдитъ отъ потътъ му, жълтитъ отъ навсадница-та му (*moufme*), а аленитъ отъ потътъ на ангелъ Гавраилъ. Колкото за Казанлѫкъ, навѣрно може да ся повѣрова че